

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Diák-nyomor*

Forrás:

Br. Hilber

Br.

1921. v. 5.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378.27

Hely

Idő

1921

Személy

Helyszám

378.27 1921

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinomda 1920

Diák-nyomor.

Kis diák-küldöttség járt ma délután nálunk. Segítséget kértek tőlünk és hogy megkönnyítsük a munkánkat, rövidke „memorandumban”, a melyet alább közlünk, összefoglalták azt a kínos-keserves kálváriajárást, a melyben részük van. Menekült diák valamennyi. Ki Temesvárról menekült az ismeretes Levente-pör miatt, kit pedig más. honnan üldözött el a bajsorsa. Most például a sok közül hafan laknak egy szobában és onnan is ki akarják őket tenni, mert a szerencsétlenek nem tudnak fizetni, holott egy évre visszamenőleg majdnem kétezer koronát követelnek rajtuk. A ruhájuk szinte lefoszlik róluk. Az arcuk sápadt a nélkülözéstől. Alig esznek, de szorgalmasan tanulnak. Délelőtt az egyetemre járnak, délután a könyvtárakat bujják. És eközben egyre marcangolja őket a gond: mi lesz holnap? Hozzánk fordultak segítségért és mi szívesen közvetítjük jószívű olvasóközönségünknek a segítséget kérő szót, a mely ezt mondja:

A társadalom közönyében színlődő egyetemi és főiskolai hallgatók siralmas helyzetét vizsgáljuk. Rengeteg azoknak az egyesületeknek száma, melyek ezt az ügyet magukévé tették és mégis midőn erről van szó, hogy csakugyan segítséget nyújtsanak: sehol semmi. Mindenhol csak a kérvények halmazát gyűjtik és a hitetéseken, biztatgatáson kívül jóformán semmit sem

kapunk. Az Országos Menekültügyi Hivatal — mert itt főleg menekült hallgatókról van szó — el sem fogadja már a kérvényeket, mert nincs miből segíteni. Nagy lármával indulnak neki a diáknyomoron segíteni akaró egyesületek, társulatok, óriási számokkal dobálóznak és a végén: semmi, újra semmi. Elvértve itt-ott kap valaki 100, azaz száz koronát. Nagy részünk immár ott áll, hogy csak az a holmija van meg, a mit magán hordoz, a többi már mind elkelt — a Teleki-téren. Sehol nem karolják így fel ezt az ügyet, hogy látzata is legyen. A Délvidéki Liga maga is nyomorog. A Jogász Segítő-Egyesület már két hónapja intézi a nyomoruságos kérvényeket. Az Amerikai Misszió pedig, a mely igazán a legnagyobb bizalommal karolta föl ügyünket, most már szintén csak szórványosan segített. Tehát mindenki azt kiabálja, hogy segíteni kell és hogy segítenek is, de tessék sorba kérdezni mindenikünket: ki mit kapott? Semmit. Ez a legösszintébb válasz, mert eddig, semmit sem adtak. Mindenönnen csak biztatás, néha-néha száz korona és tovább újra semmi. Ez a képe, igazi képe a mai idők segélyezett diákjainak.

Minden jóérzésű ember figyeimébe ajánljuk e sorokat. A ki segíteni akar a nyomorgó diákokon, jogászokon, orvosnövendékeken stb., annak szerkesztőségünk szívesen megmondja címüket. Egyre hangsúlyosabbá válik a gond, hogy az ifjuság és a föltámadás, vigyázzon tehát mindenki, hogy ez a jövő időnek előtte el ne pusztuljon és megérhessük a föltámadást!